

Profesionalni ugled

„Profesionalni ugled kršćanina ne uključuje nužno uspjeh. Ugled koji duše privlači Bogu proizlazi iz kršćanskih krjeposti oživljenih milosrđem.“ Novi članak u nizu o radu.

30.12.2015.

„Kršćanski poziv po svojoj je naravi ujedno i poziv na apostolat.“**[1]** Kao i svoje prve učenike, Krist nas je pozvao da ga nasljedujemo i privodimo mu duše: *Hajdete za*

mnom i učinit ću vas ribarima ljudi.

[2]

Oslanjajući se na ovu usporedbu našeg Gospodina, sv. Josemaría naučava da profesionalni položaj ima udio u Božjem naumu za one koji su pozvani svojim radomposvetiti druge. On je važno sredstvo apostolata, „vaš 'mamac' kao 'ribara ljudi'“. **[3]** Stoga nas ohrabruje: „I ti imaš profesionalni poziv koji te 'tjera naprijed'. – I baš je taj poticaj mamac za ulov ljudi. Imaj, stoga, ispravnu nakanu i nastoj zadobiti sav mogući profesionalni ugled, na službu Bogu i dušama. Gospodin računa i na 'to'.“ **[4]**

Ugled i poniznost

Bog je stvorio sve stvari kako bi „očitovao svoju slavu“. **[5]** Čineći naš rad sudjelovanjem u njegovoj stvaralačkoj moći, htio je da odražava njegovu slavu. *Tako neka*

svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima. [6]

Posvećivanje našeg profesionalnog rada zahtjeva da ga izvršavamo što je bolje moguće, iz ljubavi prema Bogu, kako bi postao svjetlo koje k njemuprivlači one oko nas.

Ne bi smjeli tražiti našu vlastitu slavu već Božju slavu, kako Psalam moli: *Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam;* [7] ne nama, Gospodine, ne nama, već imenu svome slavu daj. Koliko prilika imamo za ponoviti ove riječi! „*Deo omnis gloria.* Bogu sva slava' . . . Naša slavohlepnost bila bi isprazna slava; bila bi svetogrdna krađa; ono 'ja' se ne smije nigdje pojaviti.“ [8]

Često ćemo trebati ispraviti našu nakanu. Ali ne možemo biti stidljivi u traženju profesionalnog ugleda zbog straha od slavohleplja ili oholosti, jer

je to čimbenik potreban za apostolsku zadaću namijenjenu laicima. Crkveno Učiteljstvo podsjeća nas da laici „trebaju pridržavati se zakona vlastitih svakoj disciplini i raditi kako bi se postigli istinsku stručnost u svojim različitim poljima.“**[9]** „Vjernici laici moraju izvršavati svoj posao profesionalnom stručnošću, ljudskim poštenjem i kršćanskim duhom, a posebice kao sredstvo za njihovo vlastito posvećenje.“**[10]**

Isplati se razmatrati o riječima sv. Josemaríje: „Budući da naša svetost ovisi o našem radu, trebat ćemo ugled u našem zanimanju; i svatko će steći, u svom vlastitom poslu i društvenom okruženju, dostojanstvo i dobro ime koje su osvojili svojim zaslugama, dobili u poštenom nadmetanju s njihovim profesionalnim kolegama.

„Naša poniznost ne uključuje plašljivost i stidljivost odnosno nedostatak odvažnosti u plemenitim poljima ljudskih nastojanja. S nadnaravnim duhom i željom za služenjem – s kršćanskim duhom služenja – moramo težiti biti prvi među našim vršnjacima.

„Neki ljudi koji nemaju izvorno laikalni pogled na život smatraju poniznost nedostatkom pouzdanja, nekom vrstom neodlučnosti koja sputava djelovanje, odricanjem od prava (ponekad čak i prava na istinu i pravdu) kako bi se izbjeglo napetosti i nesuglasice te bilo ljubazno prema svima. Stoga će biti nekih koji neće razumjeti naš način življenja duboke – i izvorne – poniznosti; možda će to čak i nazivati ohološću. Kršćanski smisao ove krjeposti bivao je poprilično iskrivljen, moguće zbog pokušaja da ga se živi unutar sekularnog društva na način prikladniji redovnicima

nego kršćanima koji su pozvani biti na raskršćima svijeta.“[11]

Iz ljubavi prema Bogu i dušama

Profesionalni ugled kršćanina ne uključuje nužno uspjeh. Zasigurno, ljudski trijumf je poput svjetla koje privlači ljude. Ali ako nakon približavanja osobi koja je trijumfirala ljudi ne uspiju pronaći istinskog kršćanina, skromnu osobu koja je zaljubljena u Boga, već nekoga ispunjenog preuzetnošću i uobraženošću, tada se može dogoditi ono što je opisano u *Putu*: „Izdaleka privlačiš: imaš svjetla. – Izbliza odbijaš: nedostaje ti topline. – Kakva šteta!“[12]

Ugled koji privlači duše Bogu proizlazi iz kršćanskih krjeposti oživljenih milosrđem. Radi se o ugledu osobe koja je marljiva i sposobna, pravedna, vesela,

plemenita i odana, poštena, prijateljski nastrojena, iskrena, spremna služiti... Ovo su krjeposti koje mogu biti popraćene, kako sa uspjehom tako i sa ljudskim neuspjehom. Radi se o ugledu osobe koja ove kvalitete izgrađuje iz dana u dan, zbog ljubavi prema Bogu i drugima.

Sv. Josemaría je napisao: „Rad proizlazi iz ljubavi; on je očitovanje ljubavi i usmjeren je k ljubavi.“**[13]** Isto se može reći i za ugled kojeg se stječe u poslu. Ugled „proizlazi iz ljubavi“ jer ljubav mora biti razlog zbog kojeg ga se traži, a ne zbog taštine ili udovoljavanja sebi. Ugled je „očitovanje ljubavi“ jer se kršćanin koji posjeduje profesionalni ugled treba isticati duhom služenja. I ugled je „usmjeren k ljubavi“ jer on ne smije biti cilj rada, već radije sredstvo za privlačenje duša Bogu, na određene i svakodnevne načine.

Profesionalno postignuće koje ne donosi apostolskog ploda sterilno je postignuće, svjetlo koje ne obasjava. Naš ugled, inzistirao je sv. Josemaría, mora biti ribareva udica, pa bi li se nekoga moglo zvati ribarom ako ne lovi ribu? On nije dragulj kojem se treba diviti ili pažljivo ga čuvati, poput škrtca koji se naslađuje svojim blagom, već radije dragulj kojeg neustrašivo treba uložiti u Božjoj službi.

Nismo nesvjesni rizika. Znamo da nam neki ljudi mogu pristupiti privučeni našim ugledom pa se povući ako im progovorimo o Bogu, te nas od tada cijeniti manje nego prije. I također znamo da određeni klubovi, grupe ili utjecajna društva mogu otvoriti svoja vrata uglednim profesionalcima, nudeći osobne kontakte i uzajamnu podršku, pod uvjetom neotkrivanja vlastite vjere. Time neizravno prihvaćaju pogled da vjera treba biti ograničena na

privatnu sferu. Ti ljudi mogu pravdati ovakav stav pozivom na poštivanje slobode. Ali isključivanjem mogućnosti istine u vjerskim pitanjima oni podrivaju i istinu i slobodu, te praktično negiraju Gospodinove riječi: *upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.* [14] Ove agresivno sekularne organizacije, u kojima je *zabranjeno* (odabir riječi odgovara stvarnost situacije) govoriti o Bogu i time činiti apostolat, čini se da nastoje onemogućiti kršćane da budu prisutni obvezujući ih da svoju vjeru poput šešira ostave na vratima.

Naša reakcija ne može biti izolirati se od drugih. Radije, trebamo se upustiti u odvažniji apostolat, žarom i radošću djece Božje koja su primila ovaj svijet u nasljeđe kako bi ga uzela u posjed i ponovno uspostavila red u njemu. Moramo poduzeti duboki apostolat prijateljstva i povjerenja, sposobni stvarati otvorena i slobodna

okruženja, daleko od fanatičnih averzija prema vjeri, u kojima je moguće ostvarivati dijalog i surađivati sa svim ljudima dobre volje koji nastoje oko izgradnje društva u skladu s transcendentnim dostojanstvom ljudske osobe. Iako je ovaj cilj zahtjevan, ne može ga se odreći. Moramo koristiti profesionalni ugled kojeg stječemo kako bi s kršćanskim duhom ukvasali društvo.

U svim vidovima rada

Tijekom svojih godina u Nazaretu, *Isus napredovao u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.* [15] Evanđelje nam također kaže da je bio poznat kao *drvodjelja.* [16] Stoga lako možemo zaključiti da je Isus uživao velik ugled u svom poslu.

U svome svakodnevnom radu kao drvodjelja, bez ikakvih izvanrednih znakova, njegovi sugrađani

promatrali su kako napreduje ne samo u godinama, već i u mudrosti i milosti. Koliko mnogo malih djela služenja odražavaju ove riječi! U svom načinu rada s ljudima, primanju njihovih zahtjeva i izvršavajući ih s profesionalnom vještinom, vršeći pravdu zajedno s milosrđem, radeći s redom i intenzitetom, odmarajući se i brinući se da se i drugi odmore. Ljudi su primjetili u njegovom spokoju, njegovom miru, njegovoj vedrini i u svim njegovim djelima nešto što ih je privlačilo, što ih je navodilo da porazgovaraju s njim, da mu se povjere, da nasljeđuju njegov primjer: primjer nekoga tko je bio toliko čovječan i toliko božanstven, koji je zračio ljubavlju prema Bogu i prema ljudima, koji je činio da se osjećaju istovremeno i na nebu i na zemlji, i koji ih je poticao da budu bolji. Koliko bi svijet bio drugačiji, mnogi su od njih mislili, kad bi u svom radu nastojali biti sličniji Isusu!

Koliko drugačiji bi bio život u gradu ili na poljima.

Isusov napredak u dobi, mudrosti i milosti; progresivno očitovanje punine božanskog života koji je prožimao njegovu ljudsku narav od trenutka Utjelovljenja odvijao se u poslu uobičajenom poput onog stolara. „Pred Bogom, nijedno zanimanje nije ni veliko ni malo. Sve dobiva vrijednost po Ljubavi kojom se vrši.“**[17]** Profesionalni ugled, u konačnici, dolazi od očitovanja ljubavi s kojom se posao izvršava. Ugled je kvaliteta osobe, ne posla koji je izvršen. Ne sastoji se od posjedovanja „uglednog“ zanimanja po kriteriju ljudi već u izvršavanju bilo kojeg zanimanja, bilo izvanrednog ili ne, na ugledan način.

Iz ljudske perspektive sigurno je da se neki poslovi smatraju odličnijim od drugih, poput onih koji uključuju vršenje autoriteta u društvu, ili onih

koji imaju izravni utjecaj na kulturu odnosno veće posljedice na medije, u svijetu sporta, itd. Upravo zbog ovog razloga (jer njihovi poslovi uživaju veće poštovanje i imaju veći utjecaj na društvo), oni koji ih izvršavaju imaju veću potrebu za ugledom koji nije samo „tehnički“ već i moralni: kršćanski profesionalni ugled. Od ključne je važnosti da djeca Božja izgrade ovaj ugled dok izvršavaju te aktivnosti, na kojima u velikoj mjeri ovisi ton društva.

Budući da su najčešće „intelektualci“ ti koji obnašaju ovu vrstu dužnosti, „moramo nastojati osigurati da u svim poljima intelektualne aktivnosti postoje časni ljudi, ljudi s istinski kršćanskom savješću, koji su dosljedni u svojim životima, koji mogu koristiti oružja znanja u službi čovječanstva i Crkve.“**[18]** Sv.

Josemaría je upravo ovo imao na umu kada je napisao, objašnjavajući apostolski rad Opusa Dei: „Sam Krist

nas je izabrao kako bi usred svijeta (u koji nas je stavio i iz kojeg nas nije htio odvojiti) svatko od nas mogao težiti k svetošću u vlastitom staležu. I kako bi (pokazujući svjedočanstvom svoga života i riječi da je poziv na svetost univerzalan) mogli među ljudima iz svih društvenih okruženja, a posebice među intelektualcima, gajiti kršćansko savršenstvo unutar samog srca civilnog društva.“[19]

Naša Gospa izvršila je čudesno djelo služenja Isusu, vršeći ga s tolikom poniznošću, mudrošću i ljubavlju da je zazivamo kao Službenicu Gospodnju, Prijestolje mudrosti, Majku Božje milosti.

Javier Lopez

[1] II. vatikanski sabor, Dekr. *Apostolicam actuositatem*, br. 2.

[2] Mk 1, 17.

[3] Sv. Josemaría, *Put*, br. 372.

[4] Sv. Josemaría, *Brazda*, br. 491.

[5] Usp. I. vatikanski sabor, Dogm. konst. *Dei Filius*, kanon 5.

[6] Mt 5, 16.

[7] Ps 115 (113b), 1.

[8] *Put*, br. 780.

[9] II. vatikanski sabor, Past. konst. *Gaudium et spes*, br. 43.

[10] Sv. Ivan Pavao II., Apost. pob. *Christifideles laici*, 30. prosinca 1988., br. 43.

[11] Sv. Josemaría, *Pismo*, 6. svibnja 1945., br. 30-31.

[12] *Put*, br. 459.

[13] *Susret s Kristom*, br. 48.

[14] Iv 8, 32.

[15] Lk 2, 52.

[16] Mk 6, 3.

[17] *Brazda*, br. 487.

[18] *Kovačnica*, br. 636.

[19] Sv. Josemaría, *Pismo*, 14. veljače 1944., br. 1.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/profesionalni-ugled/](https://opusdei.org/hr-hr/article/profesionalni-ugled/)
(8.04.2026.)